

Welterusten...?! 18 februari 2012

Het is al weer ons laatste weekend in Isaan. De cultuurstudie is nagenoeg afgerond en we maken ons beetje bij beetje klaar voor vertrek. We kijken terug op een waardevolle periode, waarin we ons team en de Thaise cultuur alvast hebben leren kennen! We kijken er ook naar uit om te settelen. Eindelijk weer een eigen huis, na maanden ontheemd te zijn geweest.

Het is zaterdagavond. De temperatuur is heerlijk. Op insecten na, die op het licht afkomen en overall neervallen (inclusief in je glas drinken), kunnen we lekker buiten zitten. Naast een koor van krekels “genieten” we ook weer van harde muziek ergens in de verte. We zijn benieuwd hoe lang het deze keer duurt. Er zijn de afgelopen maanden verschillende festivals/feesten geweest. Het record van harde muziek (alsof ze recht onder je raam staan te zingen) ligt op half 6 ‘s morgens. En dat voor een doordeweekse dag... De kinderen slapen er gelukkig rustig om door!

Standaard rond een uur of 10 zet ook een (brul?!)kikker weer zijn stem op. De eerste keer zaten we van schrik rechtop in bed! Inmiddels zijn we het gewend en kijken er nauwelijks nog van op. Van vechtende katten doen we dat wel, omdat ze geluiden maken als huilende kinderen... We draaien ons weer om en slapen verder. Totdat rond een uur of 5 een van de vele hanen begint te kraaien. Kort daarna start de buurman met veel kabaal zijn tuktuk (taxibrommer). De wasmachine van de buurvrouw draait dan inmiddels. Goedemorgen!

Hoop 9 februari 2012

Gen. 3: 6b En zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook wat aan haar man, die bij haar was, en hij at ervan

Er worden een aantal boekjes uitgereikt. Adam en Eva, staat er op de voorzijde. Het is het tweede boekje in een serie. En het wordt gebruikt voor een chronologische Bijbelstudie. Vandaag mocht ik er getuige van zijn. Samen met mijn Indiase collega Khrienguko ging ik op pad om deze Bijbelstudie te geven aan drie mensen. Een vrouw van rond de 55, een vrouw van rond de 80 en een man van rond de 75. Het centrale thema was de zondeval. De man zat wat achteraf, maar begon langzaam te lezen. Hij kon de vrouwen niet bijhouden en raakte al snel achterop, maar hij bleef lezen. Ik merkte op dat hij enkele passages in de verkeerde volgorde las en ging toen naast hem zitten om hem aanwijzingen te geven. Hij leek me dankbaar. Hoewel in een erg laag tempo bleef hij lezen. Het laatste stuk was een wat lang stuk over de Heere Jezus, Die de relatie tussen mens en God hersteld heeft. Ook dat las hij helemaal uit. Na een filmpje over de zondeval, sloten we met gebed af. Ik heb geen idee wat het heeft uitgewerkt, maar één ding is zeker. Er is hoop voor deze oude man van 75, en dat vult me met grote dankbaarheid.

Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven, niemand komt tot de Vader dan door mij.

Ondeugende kinderen 6 februari 2012

Naast de cultuurstudie en het huishouden, houden de kinderen ons ook lekker bezig. Ze zijn flink ondernemend en ondeugend!

David kruipt als een razende rond, begint al zijn eerste stapjes alleen te zetten en vergroot zijn 'territorium'. Eigenlijk moeten we hem continue in de gaten houden. Doen we dit niet, dan zit hij voor we het weten kattenvoer te eten, met zijn handen in de visvijver (hele grote bloempot met vissen), of trekt van alles uit de kasten. De kasten barricaderen we nu steeds uit voorzorg met stoelen. Ook heeft de box geen zin meer: hij schuift het hekje zo opzij en stapt eruit, geen probleem. Nu was box ook een groot woord, we maakten gebruik van 2 hekken die we in hoek zetten. Stoelen ervoor helpt ook niets meer – David schuift het hek wel de andere kant op zodat hij toch nog kan ontsnappen...

Al drie keer heeft Celeste een deur van binnen uit op slot gedaan. Twee keer van de wc en een keer van het kantoortje. Ze morrelt dan met het slot, zodat deze in het slot valt zodra de deur wordt dichtgetrokken. We hebben het opgelost door over een scheidingsmuurtje te klimmen tussen de badkamer en wc en door het raam van het kantoor te klimmen. De kinderen vonden het nog wel spannend, papa die over een muur klimt en mama die door het raam klimt! Ze zaten er dan ook met hun neus bovenop!

Irene vermaakt zich veel door de poezen te plagen; ze zit ze achterna met de bezem, trekt aan hun staarten of slaat ze... Opmerkelijk genoeg laten de poezen een hoop toe! Heel af en toe horen we een brul en dan hebben ze haar (zachtjes) gebeten. En dan is ze nog verbaasd ook! Verder zijn we bezig met zindelijkheidsstraining. Ze weet inmiddels heel goed dat ze haar behoefte op de wc moet doen in plaats van in de luier. Toch vindt ze de luier nog makkelijk en maakt hier optimaal gebruik van. Toen ze weer eens in de luier had gepoept, vroeg Anne-Marie haar waarom ze niet op de wc had gepoept. Haar antwoord: 'Omdat ik het in de luier heb gedaan' Tja, daar zit wat in...

Team retreat 31 januari 2012

We hebben een bijzonder weekend achter de rug. Eens per jaar is er een team retreat. Ook afgelopen weekend was het zover. Door de teamleider is er een programma bedacht waarin teamleden ervaringen uitwisselen, samen bidden, elkaar advies geven en toekomstplannen delen. Daarnaast is er wat tijd voor ontspanning, waarbij we aantal leuke groepsspellen hebben gedaan. Voor ons een uitgelezen kans om het team beter te leren kennen!

We komen er beetje bij beetje achter wie waar mee bezig is. Ook hebben we een concept plan gepresenteerd voor het kinder- en jeugdwerk in Isaan. We zullen het hier en daar nog aanpassen n.a.v. de goede adviezen van onze teamleden. Opnieuw werd ons duidelijk dat flexibiliteit erg belangrijk is en dat we niet te hoge verwachtingen moeten hebben. De kerken staat immers nog in de kinderschoenen en er zijn nog maar weinig volwassen christenen. Meestal bestaat de kerk uit slechts een handvol mensen die samen Bijbelstudie doen. De grootste gemeente telt zo'n 35 leden, waaronder veel vrouwen en kinderen. Het liefst zien we dat we het jeugdwerk te zijner tijd zo snel mogelijk kunnen overdragen aan Thaise kerkleden, maar dan moeten er wel voldoende mensen bereid en beschikbaar zijn. Misschien wordt het opleiden van de Thaise kinderwerkers wel de grootste uitdaging.

Onze kinderen hebben zich prima vermaakt tijdens dit weekend. Er waren in totaal 10 kinderen van 5 jaar en jonger, dus vriendjes te over! De moeders pasten om de beurt op. We hadden ook mooi de gelegenheid om de plannen voor Nederlandse scholing te bespreken met de andere ouders. In principe gaat het 'samen scholen' in wanneer Celeste naar groep 3 zou gaan. We hopen dat het dan mogelijk is om een Nederlandse leerkracht hier aan het werk te hebben. Tot die tijd speelt Anne-Marie elke middag de juf. Een uitdaging voor beiden! Celeste vindt het nog maar gek: 'Mag ik nu ook nog mama tegen je zeggen?'

Feest! 17 januari 2012

Vandaag was het feest in 'huize Bak' : David is 1 jaar geworden! De meiden waren de nachten al aan het aftellen, David zelf bleef er nog onbewogen onder... Anne-Marie heeft samen met de meiden slingers gemaakt en ballonnen opgehangen. We vierden het bovendien met een echte verjaardagtaart! Alsof David het doorheeft dat hij nu écht baby-af is, kreeg hij een paar dagen geleden dan eindelijk zijn eerste tandje en... begint hij door te slapen! We weten niet wat ons overkomt!

Vandaag was ook de start van een 4-daags festival in Mancha Khirie. Vanmiddag namen we even een kijkje in het centrum en vielen met onze neus in de boter: er kwam net een optocht voorbij! Mannen en vrouwen in prachtige kostuums, vlaggen, enkele praalwagens met vaak Boeddhistische afbeeldingen en ook hier ontbrak de verering van de koning niet: mensen droegen zijn beeltenissen, we zagen hem op enorme posters...

Verder zagen we gelijk ook een duistere kant van de Thaise maatschappij: in de optocht liepen naast dronken mannen, ook transseksuelen en jongens die zwaar opgemaakt waren (als een vrouw) mee. Dit is alom geaccepteerd en niemand die er raar van op kijkt. Waar de mensen wèl naar kijken: *farangs*, oftewel buitenlanders. Er werd door het publiek foto's van ons gemaakt en op een gegeven moment vroegen we ons serieus af wie nu naar wie keek: wij naar de optocht of de mensen uit de optocht naar ons! David zwaaide vrolijk naar iedereen terug, tot groot vermaak van de mensen. Zelf voelen we ons wat ongemakkelijk bij al die aandacht, maar we vrezen dat we hieraan zullen moeten wennen...

Cultuur 11 januari 2012

Vorige week zijn we begonnen met de cultuurstudie en dat is ook wel echt nodig... de Thaise cultuur is zó anders! We lezen boeken over de Thaise cultuur, houden interviews met mensen en proberen dingen te doen zodat we in contact komen met Thaise mensen (school, kapper, winkels, markt ...). We merken keer op keer dat de denkwijze en manier van handelen erg verschilt van dat van onze Westerse cultuur. Eigenlijk zijn we steeds bang sociale blunders te maken, wat we overigens al eens hebben gedaan! Bijvoorbeeld: We hebben een aantal keer bezoek gehad van een meisje die bij de Bijbelstudie groep hoort van onze collega's. Beide keren boden we haar drinken aan, maar ze weigerde. Na 2x vragen, gaven wij het op... Later kwamen we erachter dat je mensen vaak 3x iets moet aanbieden voor ze iets aannemen. Oeps. Gelukkig leren we bij :)

Verder zijn simpele dingen vaak al een uitdaging, zoals autorijden, boodschappen doen of naar de kapper gaan. Afgelopen week ging Anne-Marie met Irene naar de kapper. Ze wees aan wat er ongeveer af moest, dat kon dus niet missen. De kapster zet de schaar er flink in, véél hoger dan gevraagd en vraagt dan: 'is het een jongen of meisje??' Dus... Irenes koppie is onbedoeld aardig kort geworden... Ook bij Anne-Marie verliep het niet helemaal volgens plan: er is 2x zoveel afgegaan als ze aanwees... Gelukkig lijkt het nog wel aardig van beiden - Irenes haar krult op en Anne-Marie kan het nog net in een staart dragen. En, 's morgens geen gehuil meer met haren kammen, want klitten zitten er niet meer in!

School 10 januari 2012

Vlakbij 'ons' huis staat een basisschool. Een van de onderwijzeressen is bevriend met onze collega's en spreekt erg goed Engels. Celeste was welkom op deze school en is vorige week van start gegaan in de kleuterklas. De eerste dag was nog wel op een leuke manier spannend, de tweede was het enthousiasme een stuk minder Het afscheid nemen kost veel moeite. We begrijpen het wel; de kinderen spreken alleen Thais en ook haar juffen kunnen niets anders. Gelukkig ontfermen de 2 juffen zich over haar. Het onderwijs is heel anders dan in Nederland. Minder uitdagend en minder afwisselend. We zullen haar zelf ook les moeten geven, zodat ze met verlof kan aansluiten bij een Nederlandse school. Er is voor Celeste wel één ding om naar uit te kijken...de lunch. Op school wordt een warme maaltijd geserveerd.

Na deze maaltijd is het de gewoonte dat de kinderen slapen in de klas. Er worden matrasjes uitgerold en de hele klas ligt plat. Wij halen Celeste vóór die tijd op. Ze lijkt het dan wel redelijk naar haar zin te hebben. Vanaf volgende week gaat ze waarschijnlijk 3 x per week naar school in plaats van 5 x. We hopen en bidden dat ze haar plekje weet te vinden op de Thaise school.

Avontuur op de weg 6 januari 2012

We waren het er beiden over eens: het is goed dat we beiden kunnen autorijden hier. Zo is Anne-Marie niet meer afhankelijk van Mark om ergens naar toe te gaan, zoals tot nu toe het geval was. Afstanden zijn heel anders hier – het dichtstbijzijnde teamlid woont hier een half uur rijden vandaan en wanneer we boodschappen in een grote supermarkt willen doen, rijden we zo'n 80 km.

Afgelopen week was het dan zover, Anne-Marie stapte in een Thaise auto (stuur rechts) om eens te proberen te rijden in Thailand. Nu is dit toch een tikje anders dan autorijden in Nederland. Niemand kan hier namelijk echt goed rijden, en regels? Daar doen ze niet aan! Een heel avontuur dus.

Met Mark naast haar om aanwijzingen te geven, ging ze op weg. De kunst is om zo dicht mogelijk op de middenstreep te rijden omdat aan de linkerkant 'kleinverkeer' rijdt: fietsers, brommers, karretjes met allerlei handels- of etenswaren erop... Oeps, bij het afslaan niet de richting aangegeven, maar de ruitenwissers aangedaan. Tijdens het schakelen werd er ook regelmatig bijna een raampje opgedraaid in plaats van naar de volgende versnelling te gaan... Oef, wat was dat? O ja, hier mag zowel links als rechts ingehaald worden! Ogen goed openhouden dus!

Onderweg kom je ook de gekste dingen tegen, dus het is sowieso een goed idee om je ogen goed de kost te geven: een kudde koeien die oversteekt, zwaar overbelaste vrachtwagentjes, pick-ups vol met passagiers, een heel gezin op 1 brommer, mannen die een varken vasthouden op een brommer, een keurig ingepakt Boeddhabeeld op een aanhanger... Kortom, rijden in Thailand is voor ons nog altijd een avontuur!

Beestenboel 30 december 2011

We wonen tijdelijk in het huis van collega's die met verlof in Nederland zijn. Op de straat voor het huis lopen honden rond, die soms duidelijk laten merken dat ze elkaar heel graag mogen. Naast het huis scharrelen een aantal kippen die ons elke dag verblijden met een vers eitje. Meestal laten ze ook wat anders achter op het terras; hier zijn we minder blij mee. We dweilen elke ochtend. Verder zijn er 3 poezen, die de nodige ratten en muizen weghouden. De kinderen zijn zowel dol op als bang voor de poezen... Zojuist trok Irene aan de oren van een poes. David moest er enorm om lachen en deed haar vervolgens na. Muggen zoemen om ons hoofd, op zoek naar een lekkere prooi, vers uit het buitenland. Gelukkig hebben we klamboes

en Deet! Het huis is een open huis en we worden dan ook regelmatig verrast met onverwacht bezoek. Klinkt gezellig, maar dat valt wel tegen... Reuzensprinkhanen, kakkerlakken en hagedissen horen hierbij. Oeps, er zijn wat kruimels eten blijven liggen. We merken het aan de mieren die erop af komen, net als op de kraan die blijkbaar met plakkerige handen is vastgepakt. Gelukkig zijn de grote spinnen en schorpioenen nog even weggebleven... Tja, we genieten volop, maar het is ook even wennen, wonen in Thailand!

Kerst in Isaan 26 december 2011

Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is, en op Wie het hele gebouw, goed samengevoegd, verrijst tot een heilige tempel in de Heere; op Wie ook u mede gebouwd wordt tot een woning van God, in de Geest. Efeze 2:19-22

Samen met Christenen uit Isaan hebben we gisteren gevierd dat God Zijn eniggeboren Zoon stuurde naar deze wereld voor mensen verloren in schuld. Veelal jonge Christenen, eerste generatie Christenen, en ja, zij horen er ook bij! Geen vreemdelingen meer, maar medeburgers...huisgenoten... Zij zijn onderdeel van het gebouw, en samen zijn we één, een woning van God! En dat hebben we ervaren, toen er gebouwd werd op het fundament en Lukas 2 werd gelezen, toen er uit volle borst kerstliederen werden gezongen. Helaas konden we nog niet meezingen, maar door de bekende wijs zong ons hart wel mee. 't Is nog maar een klein groepje, hooguit 20 volwassenen en nog wat meer kinderen. Ook drie vrouwen die binnenkort gedoopt hopen te worden. Drie vrouwen die het Kind in de kribbe hebben lief gekregen. Het gebouw is nog niet klaar, de tempel is nog rijzende. Deze week zijn er enkele evangelisatie acties, waarin er wordt doorverteld, waarin er wordt gewezen op dat Kind in de kribbe. Zonder kennis van de taal staan wij nog aan de kant, maar wel biddend. Bidt u mee? 2 *Thes. 3:1. Verder, broeders, bid voor ons dat het Woord van de Heere zijn loop mag hebben en verheerlijkt mag worden, zoals ook bij u,*

Vluchtig 17 december 2011

De laatste weken zijn hectisch geweest voor ons als gezin. De studie in Engeland hebben we beiden met succes afgerond en we mochten dan ook ons diploma in ontvangst nemen. Het was nog druk om de laatste opdrachten uit te voeren, in te pakken en ondertussen nog allerlei 'stukjes' te oefenen voor de laatste avond... Maar uiteindelijk zaten we zaterdagmorgen 5.00 uur allemaal klaar in de auto om naar Nederland af te reizen.

Daar hebben we 10 dagen in een vakantiewoning gezeten. We hebben de privacy erg gewaardeerd. De 10 dagen zijn omgevlogen! De laatste doktersbezoekjes, bid- en Bijbelstudiegroep, consultatiebureau, presentaties geven, ... Elke dag was er wel wat te doen.

We kijken terug op een prachtige uitzenddienst, waaruit veel meeleven van de gemeente bleek. Onze families hadden een goed afscheid georganiseerd. Fijn om iedereen nog even te spreken voor we 'echt' weg gaan! Afscheid nemen was niet makkelijk, er zijn heel wat tranen gelaten.

Dinsdag 13 december zijn we vertrokken, uitgezwaaid door familie. De vlucht was goed, ondanks weinig slaap. De eerste nacht hebben we in Bangkok doorgebracht, waar de gevolgen

van de overstromingen nog goed te zien zijn. Op veel plekken zie je metershoge huisraad liggen.... Om stil van te worden. Wilt u voor hen bidden?

Nu zijn we enkele dagen in een OMF huis voor zendelingen, waar we tot rust kunnen komen alvorens we naar Isaan vertrekken. De kinderen kunnen heerlijk spelen, er is van alles voor ze. We hopen de jetlag binnen enkele dagen te boven te zijn. Anne-Marie is de eerste dagen ziek geweest, maar knapt langzaamaan op. We maken alvast een beetje kennis met ons nieuwe thuisland: leuk, lastig en spannend!